

2024/1341

14.5.2024

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2024/1341

z dnia 29 kwietnia 2024 r.

w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Etiopii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25a ust. 5 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Po dokonaniu oceny zgodnie z art. 25a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 Komisja uważa, że współpraca z Etiopią w zakresie readmisji jest niewystarczająca. Konieczna jest znacząca poprawa współpracy na wszystkich etapach procesu readmisji, w tym w celu zapewnienia skutecznej, terminowej i przewidywalnej współpracy Etiopii ze wszystkimi państwami członkowskimi przy identyfikacji i wydawaniu dokumentów podróży oraz przy operacjach powrotowych.
- (2) Nadal istnieją wyzwania związane z identyfikowaniem obywateli Etiopii, którzy nielegalnie przebywają na terytorium państw członkowskich. Te wyzwania pojawiają się ze względu na brak odpowiedzi ze strony władz etiopskich w odniesieniu do wniosków o readmisję, trudności z wydawaniem tymczasowych dokumentów podróży, które na ogół nie są wydawane nawet po wcześniejszym potwierdzeniu obywatelstwa oraz trudności z organizacją operacji powrotowych w celu przeprowadzenia powrotów dobrowolnych i przymusowych lotami regularnymi i czarterowymi.
- (3) Zważywszy na różne działania podjęte dotychczas przez Komisję w celu poprawy poziomu współpracy z Etiopią oraz ogólne stosunki Unii z Etiopią, uznaje się, że współpraca Etiopii z Unią w kwestiach readmisji nie jest wystarczająca i konieczne jest podjęcie działań.
- (4) Należy zatem czasowo zawiesić stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do obywateli Etiopii podlegających obowiązkowi wizowemu na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 ⁽²⁾. Celem jest zachęcenie władz Etiopii do podjęcia niezbędnych działań w celu poprawy współpracy w kwestiach readmisji.
- (5) Należy zatem czasowo zawiesić przepisy, o których mowa w art. 25a ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 810/2009, a mianowicie: możliwości odstąpienia od wymogów w odniesieniu do dokumentów potwierdzających przedkładanych przez osoby ubiegające się o wizę, o której mowa w art. 14 ust. 6 tego rozporządzenia; fakultatywnego zniesienia opłaty wizowej względem posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych zgodnie z art. 16 ust. 5 lit. b) tego rozporządzenia; ogólnego terminu na rozpatrzenie wniosku wynoszącego 15 dni kalendarzowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 tego rozporządzenia, co w konsekwencji wykluczałoby również stosowanie zasady umożliwiającej przedłużanie tego terminu maksymalnie do 45 dni kalendarzowych jedynie w indywidualnych przypadkach, a to oznacza, że 45 dni kalendarzowych byłoby standardowym terminem rozpatrywania wniosków; oraz wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z art. 24 ust. 2 i 2c tego rozporządzenia.
- (6) Niniejsza decyzja nie powinna mieć wpływu na stosowanie dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, w której rozszerzono prawo do swobodnego przemieszczania się na członków rodziny obywatela Unii, niezależnie od ich obywatelstwa, towarzyszących obywatelowi Unii lub dołączających do niego. Niniejsza decyzja nie powinna mieć zatem zastosowania do członków rodziny obywatela Unii, wobec których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, ani do członków rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na podstawie umowy między Unią a państwem trzecim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39).

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji powinny pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich wynikających z prawa międzynarodowego, w tym jako państw przyjmujących międzynarodowe organizacje międzyrządowe lub międzynarodowe konferencje zwołane przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub inne międzynarodowe organizacje międzyrządowe, których państwem przyjmującym jest państwo członkowskie. A zatem to czasowe zawieszenie nie powinno mieć zastosowania do obywateli Etiopii ubiegających się o wizę w zakresie, w jakim jest to konieczne do wypełnienia przez państwa członkowskie ich zobowiązań jako państw przyjmujących takie organizacje lub konferencje.
- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu, Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji – podejmuje decyzję, czy dokona jej transpozycji do swojego prawa krajowego.
- (9) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁽⁴⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (10) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁵⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁶⁾.
- (11) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁷⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁸⁾.
- (12) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁹⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽¹⁰⁾.
- (13) Niniejsza decyzja jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszą decyzję stosuje się do obywateli Etiopii podlegających obowiązkowi wizowemu na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

2. Niniejszej decyzji nie stosuje się do obywateli Etiopii zwolnionych z obowiązku wizowego na podstawie art. 4 lub 6 rozporządzenia (UE) 2018/1806.
3. Niniejszej decyzji nie stosuje się do obywateli Etiopii ubiegających się o wizę będących członkami rodziny obywatela Unii, do których stosuje się dyrektywę 2004/38/WE, ani do członków rodziny obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na podstawie umowy między Unią a państwem trzecim.
4. Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami z zakresu prawa międzynarodowego, a mianowicie:
 - a) jest państwem goszczącym międzynarodową organizację międzyrządową;
 - b) jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub inne międzynarodowe organizacje międzyrządowe, których państwem przyjmującym jest państwo członkowskie, lub pod auspicjami tych organizacji;
 - c) zastosowanie ma umowa wielostronna przyznająca przywileje i immunitety;
 - d) na podstawie traktatu pojednawczego (traktatu laterańskiego) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami, w obowiązującym brzmieniu.

Artykuł 2

Zawiesza się czasowo stosowanie następujących przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Etiopii:

- a) art. 14 ust. 6;
- b) art. 16 ust. 5 lit. b);
- c) art. 23 ust. 1;
- d) art. 24 ust. 2 i 2c.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Węgier, Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 29 kwietnia 2024 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

D. CLARINVAL